

Vindiciæ

VII 7

ACADEMIÆ OXONIENSIS,

SIVE

ORATIO APOLOGETICA,

Quâ

Exercitiorum Academicorum in
Trimestre

VACATIO

A crimine vindicatur; nec non
Academix fama, & in magis, & in
asseritur; habita

O X O N I Æ

Postidie Iduum Octobris in
pleno Terminò,

A JOANNE HARMARO
Lingux Gr. apud Oxonienses Prælectore
Regio, & M. L.

Qui nos commòrit, melius non tangere.

O X O N I Æ,
Typis A. & L. LICHFIELD Acad. Typogr.
Impensis J. NIXON, 1662.

Vindicis

ACADEMIE OXONIENSIS

SIVE

ORATIO APPOLOGETICA

Qua

Exercitiorum Academicorum in

Trinitate

VACATIO

A crimine vindicantur; nec non

Academici sunt, & in multis, & in multis

adhibentur

A

O X O

Postulatio

A JOHANNI HARRINGTON
Linguae Graecae & Latinae Professori
Regio, & M. J.

Qui non potest, nisi in sua lingua

O X O VICE

JOHN A. & J. RICHARDSON, A. L. T. 1700

JOHN A. & J. RICHARDSON, A. L. T. 1700

ADOT 2197

Nobilissimo, Illustrissimoque
HEROI,
D. EDUARDO HIDE,
Comiti de Clarendon,
Totius Angliæ,
ET
Academiæ Oxoniensis
CANCELLARIO
Honoratissimo.

 Anc Orationem, (Il-
lustrissime Domine)
quam Academia, pau-
cis abhinc annis, voce
obtuli; nunc eandem,
typis excusam, Tibi manu defero.

A 3

Non

EPISTOLA

Non quod arbitrer hanc appellare esse
Te dignam; Sed quod Tibi potissi-
mum debeat. Quicquid enim
nos in Literis molimur, seu grande
sit, seu tenue, Tuum est, & sub
Patrocini Tui vexillo militat;
& mea qualiscunque Academia
propugnatio, minus firmiter stabit,
nisi Autoritatis Tuae subsidio ful-
ciatur.

Ingenium vultu, statve, caditve
Tuo.

Te igitur, & ad Te, nostra omnium
spectat industria; que Benigni-
tatis Tuae rare perfusa, efflorescet
indies, & fructum pariet. Spe-
ctat (inquam) ad Te, in quem
Omnium & oculi, & Animi, &
affectus jamdudum sunt desiti. Hae
itaque meae, fiducia dicam, an Au-
dacia? quae meam Claritudinis
Tuae observantiam testatam fecit,
non erit, nisi spero, mihi vitio ver-
tenda.

DEDICATORIA.

Scinda. Siquidem patiere certe Te
amari, Coli, Diligi, Suspici. At-
qui verò, si recuses hac nostra Tibi
prestari officia ab amore proma-
nantia, Te vel invitum amabi-
mus. Non quòd opulentus sis, &
magno stipatus satellitis, quòd
consecutus sis omnia à Reo, sive
à iustis iudicibus; sed quòd Oxoniæ
(in qua olim institutus es) summus
(secundùm serenissimum CARO-
LUM) sis patronus, quòd eruditus
sis, quòd Literis, & Literatis, sis
benevolus, beneficus, mitis &
candidus. Postremum itaque in Te
est Fortuna Tua, quæ licet amplif-
sima sis, & splendida, splendo-
rem tamen ejus, multiplicis Tue
Virtutis fulgor inumbrat. Sed
non est pudoris mei Te pluribus
interpellare, Cùm tot sustineas,
& tanta negotia solus.

Dens Te in Utriusque Reipub.
Civillis

EPISTOLA, & C

Civilis juxta ac Literaria, tum Ornamentum, tum emolumentum, quam diutissime sospitet.

Ita precatur;

Bar. Oxonii.

Octobris sexto,

CLP. IſC. LXII

Honoris Tui

Cultor

devotissimus

JO. HARMARUS.

Olim ex Col. Magd.

Vindicia

ACADEMIÆ OXONIENSIS,

SIVE

Oratio Apologetica, &c.

Tribus mensibus jam exactis, à *Vacatione* *Academica* hodie ad exitum perductâ, ego, tam altum Otium, tamque diuturnum silentium Luctatus, nunc tandem, (*Florentissimi Academici*) ad mea exsequenda munia, & ad hunc primum hujusce *Termini Literarii* diem celebrandum, in hanc Scholam, non eruditam minùs, quàm

B

fre-

frequentem, jam denuo me vobiscum conieci. Neque profectò expeditius hoc facere vel potui, vel etiam debui; quippe quòd, has & dicendi & tacendi, has eloquii & silentii vices, æquissimum Academiae decretum nobis jam olim indixit.

- I. Quid? quòd etiam hanc motus & quietis alternationem, hac negotii & Otii perennem methodum, provida parens Natura rebus animatis omnibus imperavit. Cujus Imperio ut morem facilius feliciusque gererent, Diem & Noctem instituit Deus; Illam conficiendis operibus, hanc reficiendis corporibus destinatam. Ut ergo clamor diem noctis silentium excipit; ita Lassitudinem omnem à laboribus ortam requies absorbet. Nimis tritum est illud;

Ovid. in Ep. *Quid caret alternâ requie, durable
non est;* Hæc

Hæc reparat vires membræque
 fessa levat.

Hæc est illa, post exanatolabores,
 remissio quam * *Quintilianus* + lib. 1.

Rhetoriculis suis sive Rhetorica
 Candidatis lubens Concessit. Dan-
 dum est enim (ut ait Sen. ^a) quasi ^a Ep. 13.

intervallum animo. Et hoc propter,
^b Legum Conditores, Festos institue- ^b idem de
 runt dies, ut ad hilaritatem homines
 publice rogerentur, tanquam necessa-

rium laboribus interponentes tempe-
 ramentum. c *Plato* ^c *Omnes e-*

(aiente *Plutarcho*) ^c *nim huma-*
 Quippe semper in alter-
 utro versamur, ut qui neutro carere
 possumus. Propterea quod, sine
 magno labore tolerare vitam non
 possumus;

^d *nil sine magno*
 Vita labore dedit mortalibus. Et alibi ^d *Hor.*

^e *navibus, atque*
 Quodrigis petimus bene vivere-- ^e *idem Ep.*
 lib. 2. 11.

Sed nec possumus sine aliquo
interjecto otio laborare. Quas e-
nim vires labor exhaurit, otium re-
redit integrat & refarcit, iisdemque
quali fomitem præbet; ut ista sit
efficacior actio, quæ à mora pro-
rumpit. Sic arvum quantumvis
effratum, si requietum esse siveris,
pabulum haurit, & robur arripit à
quiete, ut postea cultori suo uberi-
orem frumenti copiam refundat.
Quam ubi refuderit, oportet alir-
quantisper coisset. *Restibilis enim,*
& nunquam intermissa facunditas
sterilitatem parit. Ergo,
8 Da requiem, requietus ager bene cre-
ditareddet. Sed & hoc divinum
vatem Diroæum Cyclicum Pinda-
rum, (qui multis ante Nasopem
seculis floruit) præcinuisse constat,
(ut in Nemeis videre est) hisce
verbis;

f Sen. de
vit. beat.

g Ovid. de
Art.

h' *ἔν' ἡρόν δ' ἔτ' ὄν' μέλαινα ἡρόν ἰδούαν*
ἄρρηκται
Δένδρεα δ' ἐκ ἰσθίου πάλαι ἔχον παλαιοῖσι
ἄγρῳ ἐν αἰσὶν ὄρεσι πύργῳ ἵππῳ, αἰὲν ἐν
αἰμοίβοις. [ἡρόν]

hNec conti-
 nuā serie
 nigra fructū
 dan' arva;
 nec arbores
 volunt om-
 nibus anno-
 rum circui-
 tibus florem
 odoratum
 ferre divi-
 tiis parēm;
 sed alternis
 [Tempore.]
 Od. xi.

Et ut agri, per intervallum quie-
 tis vigent magis, & à brevicula se-
 rilitate, vel potius *ἀρεσποελα*, foe-
 cundiores redduntur; sic etiam
 animus hominis *Literis* dediti, qui-
 etis vicissitudine, ad Scholastica sua
 exercitia acriore desiderio revolvi-
 tur, & impendit magis ad studium
 erigitur, & multò plus agit, quòd
 aliquando nihil egerit. Hæc autem
 (quam modò dixi) quietis vicissi-
 tudo, non studiosos duntaxat, &
 homines pluteis suis astrictos refi-
 cit; sed etiam (in Repub. Ro-
 mana) Magnates & Principes, ur-
 biumque administratores; qui,
 cum non potuerit, salvà gravitate
 suâ & Prudentiâ, vel otiosâ plebis
 tripudiis, vel circulatorum præ-

stigiis, vel funambulorum ludicris,
 vel gladiatorum pugnis & congres-
 sibus, vel Ludis scenicis (nedum
 compitalitiis) interesse; rebus ta-
 men suis seriis, & acerbioribus cu-
 ris, jucundas aliquot lusitationes,
 veluti conditurâ aliquam, & quasi
 promulsidem (clâm tamen, & re-
 moris arbitris) immiscuere. *H. 3*
musia idvri ty stor. Quid? quod
 ipse cum Scipione Lælius (comites
 individui) quorum in Labris melle
 Attico delibutis, Suadæ medulla
 fessitavit) duo Romanæ Nobilita-
 tis apices, Gentis illius culmina,
 virtutum & candoris exemplaria,
 studiorum suorum laboribus solu-
 ti, *k* Cajetanum & Laurentinum
 Agrum pererrasse, conchulasque
 in crepidine, maris disjectas lecti-
 tasse memorantur, & hâc ratione
 sollicitas suas explicuisse frontes,
 & hoc animi Laxamento se iden-
 tidem oblectasse & eodem acquie-
 visse.

i Aristot.
Eth. lib. 4.
cap. 12.

k Valer.
Max.

visse. Quid? quod etiam ex eadem
 Gente, Urbe, & Ordine, ¹ Scævola, ¹ Cic. de
 Juris consultorum, sui seculi, facile ^{Sen.}
 princeps, (cujus in disciplinam M.
 T. Pater, filium suum M. Tullium,
 annum duodevicesimum agentem,
 tradiderat) Vir alioquin gravissi-
 mus, & contractionis supercilii, su-
 um tamen animum variis rebus &
 negotiis districtum, ^m lusu pilæ re- ^{m l'al. M.}
 laxasse perhibetur, & ad hoc di-
 verticulum, se subinde forensibus
 ministeriis lassatum transtulisse, &
 occupationes suas non inscite, quasi
 brevioris orii interjectu dispon-
 xisse; nempe, ut in rebus seriis se
 esse Scævolam, in jocosis se esse
 hominem ostenderet: quem ut
 virtus ejus ad obeunda in Repub.
 munia extulisset; eundem etiam
 ad Laxamentum ingenii natura
 coegerat. In qua, & in communis
 vitæ actionibus, haud aliter se res
 habet, quàm in itinere per mare

suscepto. In quo conficiendo, natu-
 tarum alii malos scandunt, alii per
 foros & tabulata cursitant, alii
 sentinam exhauriunt, alii ad cla-
 vum sedent, cursumque navis ar-
 bitrio ventorum acta, per spuman-
 tes & iratos fluctus, ad optatum
 littus dirigunt. Verum enim verò,
 Navigatione jam finitâ, remittun-
 tur funes, complicantur vela, ejici-
 tur anchora, apparatur Scapha, quâ
 nauta cum vectoribus excepti, di-
 ctum factum se in portum recipiunt,
 artusque suos crebrâ jactatione &
 inquietudine delumbatos, in re-
 quietem collocant. Et ut in Re Nau-
 tica remittuntur funes, ita etiam in
 Re Musica remittuntur fides; &
 in Re toxeutica, nervi per arcus
 retentos vagè fluitant. Quinetiam
 in ipsa Corporis animalis fabrica,
 intenduntur etiam nervi, & remit-
 tuntur; ad Actionem clientur mo-
 tu tonico; ad quietem anastatico.

Porrò,

Porro, in Re Polemica, post depugnata prælia, milites sua repetunt stativa. Tum etiam in umbra pacis, credibile est tum *Pictorem Apollem*, tum *Fictorem Phidiam*, nonnunquam à concinnanda sua respirasse Venere. Denique in Re Geoponica, sive in agrorum cultura, non semper Arator stivæ manum admoveri, neque nullâ non horâ versat glebas. Hic enim, licet interdum sit intentus operi, Vesperti tamen lassos suos restituit lacertos,

Cic. d. N. D.

————— ■ *Sol ubi montium*

Mutârit umbras, & iuga dempserit ^{nHor. od 3.}

Bobus fatigatis, amicum ^{6.}

Tempus agens abeunte curru.

Nec non ipse Phœbus, qui per duodecem ista Zodiaci jugera decurrens, circa terrestrem hanc verrucam annuatim volvitur, bis saltem in anno suam sistere quadrigam, cunctari

eunctari, cursumque suum quasi detrectare videtur.

Immo vel ipse syderum & An-
norum decursus, videtur etiam
suam habere *ταχύν*. Quis est itaq;
tam durus *ἡγεμονίας*, ut alternam
studiosorum animis remissionem
largiri nolit, quam universis homi-
nibus, in quocunque vitæ genere
versentur, natura indulgit.

Neque tamen *εὐχρησίας* hic cau-
sam agimus, aut infœcundum &
infame otium asserimus, (quod il-
lorum est proprium qui in **utram-*
que aurem dormiunt) sed honestum
& liberale otium *quo remittitur*
animus, non resolvitur, nedum vo-
lumus, ut *P Cura Corporum mentem*
obruat, aut (cum bibulo vate,) *μα-*
ϊνται, & recepto furere amico, ut
bonæ horæ malè collocentur, &
sine fructu effluant; sed ut apiculæ
in tranquilla tempestate sive *ἑυαίᾳ*,
nectar suum in humanos usus ex
flo.

* Ter. He.
aut.

o Sen. Ep.

p Quintil-
lib. 1. 6. 11.

floribus delibant; sic etiam & nos,
 ab hominum frequentia & inter-
 ventu seclusi, nullos negotiorum
 turbine rotati, ex libris subinde
 carpimus ea, quæ tandem, oppor-
 tuno tempore, in *Bonum Publicum*
 depromamus. Ac proinde q *πῶς* q *Theocrit.*
ἰοῦτο, aut Græcorum *πάσις*, nempe
 facilem illam & inertem vivendi
 rationem minimè gentium deside-
 ramus; nec aliter festos agimus
 dies, aut à muniis aliter feriari vo-
 lumus, nisi ut eadem promovea-
 mus, & illustremus; nimirum, ut
 nos brevi & modico lusu instau-
 rati, *revocemus animum à corpore*, ut *Sen. ibid.*
 vegetiores, experrectiores, alacrio-
 resque remigremus, *Privati* ad
 Musæa; *Publici* ad suggesta, nem-
 pe, ad Academiae Placita exse-
 quenda; & potissimum ad hujus
 immensi *Termini* jam nunc ineun-
 tis, *Dolichodromium* (ut sic dixerim)
 decurrendum.

Ad

III.

Ad Cujus immensitatem accedunt non pauca exspirantis Anni detrimenta Sc. interioris gyri dies, productiores noctes, luridi soles, informes hyemes, quas (jam aduentantes) verus Ille Jupiter propediem reducet. Etenim post brevem Phœbæ Lampadis recessum, sentiemus acerbiora frigora, ingruentes nimbos, cælum ipsum nubi- bus contristatum, exundantia flumina, restagnantes lacunas, terram- que vel aqna diffluentem, vel acri- ore gelu astrictam, & amplissimum istud atrium (quod toties calcatis) aut grandine respersum, aut prui- nis albicans, rectorumque promi- nentia, vitreis asperata stiris, & paucula illa Musarû Quercera, quæ (Dei beneficio) nulla desevientis belli flamma populata est, densiore nivisvellere vestita conspiciabimur. Et nihilo tamen secius, hæc inertis Brumæ Meteora, quibus undique obli-

obsidemur, post tot halicyonios
dies, post illam tranquillitatem
nostram, animorum juxta ac tem-
porum, equanimiter à nobis per-
ferenda sunt, *Hyems adducit frigo-
ra, algendum est*, & in Museis no-
stris, tanquam in Musarum stativis, *Sen. Epistol.*
jam denuo consistendum, ut sem- *108.*
per expediti simus ac parati,
ad *Bonarum Literarum* hostes
(quibus ex omni parte circum-
fundimur) excipiendos, & propul-
sandos. Qui, præterquam quòd
Liberales & Ingenuas Artes, Rerum-
publicarum columnas, nihil pensi
habent, *Linguae* etiam, eruditas
illas, sine quibus vel *Artes* ipsæ
conricescerent, non inscitè minus,
quàm fastidiosè respuunt; & præ-
cipuè *Latinam*, quam sc. *Romane*
Bellua Linguam appellitant, & Il-
lam Ipsam, ut frivolum quoddam,
& supervacaneum repudiant. Sed
non est hoc novum. Quippe vulgus
hominum

hominum ignorat, in hujus *Linguae* amplexu, universae *Litteraturae* *maioris* contineri. Ac proinde, propter illam tam excellentem & locupletem, nullibi non aperiuntur *Scholae*; non tantum in edificationibus hujus Regni locis; viz. *Westmonasterii*, *Wintoniae*, & *Londoni* (quae sub Imperio Carolino celeberrimae censentur,) sed etiam illa in domiciliis angustioribus (ne dicam in gurgustiiis) docetur, & discitur. Per hanc enim, (utpote * *Linguam Scholarum*) non dico, solam, (nonnunquam enim adhibemus *Græcam*) sed frequentius in *Academiis* nostratibus, ut etiam in plerisque *Transmarinis*, disputatur, differitur, declamatur. Per hanc etiam (si ita loqui liceat) *παλαίστριαν*, & *παιδαγωγίαν*; i. e. *Exteras Gentes* à nobis longâ *Terrarum* & *Marium* intercapidine disjunctas, tanquam praesentes adspi-

* *Brerewoodus* Anglus, & *Oxonien-*
sis sic illam
fuisse per-
hibet in lib.
de *Origine*
Linguarum.
indaganda.

adspicimus, & affamur; & vicissim illa nobis vel absentes præstò sunt, & nobiscum tacitè fabulantur, & sermonem conferunt. Per hanc itaque, (quasi per internuntiam) vel solam, vel præcipuè, cum Humano Genere commercium habemus. Et tamen non desunt hodie permulti, qui in *hanc Linguam* ad tam multos usus accommodam, vehementer declamarent; & (quæ est illorum pervicax, & cæca temeritas,) id agunt, ut prorsus explodatur, supprimatur, obliteretur. Et porro, quò finem suum assequantur, votum illis est, & studium, ut, in posterum, non solummodo privata *Syngrapha*, & *Pacta* quæque inter homines agitata: sed etiam omnes *Tabb. Publicæ*, vernaculè, i. e. Anglicè conscribantur. & excusæ Typis evulgentur. Quæ consuetudo si invaluerit, brevi non minùs verum erit illud apud nos hodie,

hodie; *Latinum est, non potest intel-
ligi*; quàm verum fuit olim, in
isto scil. inertī, & inerudito Mo-
nachorum & Fraterculorum se-
culo, *Gracius est, non potest Legi.*

Ardeo ut, si vel Germani, vel
Galli, vel Pannonii, (qui Oxoniam
frequenter advolant) Angli cuipi-
am se obviam dederint, illumque
Latine compellārint, quantum os
illi silentium, quantus pudor ani-
mum, quantus rubor faciem occu-
paverit? Quantum etiam, ob stu-
pidam illam ex quolibet risum adstan-
tibus debebit? Quin etiam, ad hoc
opprobrium accedet etiam & alte-
rum, nempe, quòd *Latina Lingua*
ignorata, etiam illam ipsam Lin-
guam, quam lacte cum materno
hausimus, ex Latina, (maximam
partem) conflata, penitus igno-
rabimus. Hujus enim vulgarissima
quæque vocabula, quæ vel ab in-
fima plebe passim & in triviis ul-
tro

tro citroque jactantur, nec ulla
 habet alia ad animi sui sensa expri-
 menda, origine sua pura puta sunt
Latina. Itaque, non abs re fuerit
 (*Academici*) si (ne videamur * pe- * *ex Basl.*
 regrini domi) si, inquam, ex tanto *dor.*
 cumulo, paucula quædam vobis
 decerpam. Ex Gra. *Carpenter* de-
 ducitur à *Carpentum*; *flame* à
flamma; *diligent* à *diligens*; *mur-*
mur, a murmuro; *simple* à *simplex*;
curious a curiosus; *candle* a can-
 dela; *verie* a verus; *labour* à labor;
sober a sobrius; *humble* ab humi-
 lis; *Altar* ab Altare; *Alter* ab
 Altero, i. e. *muto*; *salvation* à sal-
 vatio; *serious* a serius; *lament* a
 lamentor; *expect* ab expecto;
 quibus, nullo penè negotio, possem
 adjicere sexcenta alia. Denique
 (ne multus sim) in Agro Gloce-
 strensi, & in aliis provinciis eidem
 conterminis, *quere* à quæro, pro
perceptor, usurpatur etiam a pueris.

Ergo jam liquidò videtis, *Linguam Latinam* esse multis nominibus apprimè utilem.

V. *Quæ* tamen quanta quanta sit, tota manavit à *Græca* ex politioribus sive eruditis *Linguis* altera. *Quæ* licet in tota *Humaniorum Litterarum* *Repub.* dominetur, &

*scientifica præter omnes alias audiat *omni-
civium), adeoque fuerit ad *Histo-*

Heb. 7. 22. *riam Evangelii* contexendam, & ad *Testamentum* ex duobus optimum condendū divinitus adhibita, eandem *Illæ* sortem cum *Latina* subiit, & similiter ab homunculis contemnendis contempta jacet, & apud viles eviluit, quibus impendiò magis hordei granulum arridet, quàm *Margaritum*; & (ut porcis) lætaminis graveolentia, quàm suavissimus *rosarum* odor. Illud autem quod isti otiosuli congerrones (quibus omnia dura sunt & impervia) in *Græca* increpant, nos in laude ponimus.

ponimus. Cōqueruntur, illicet; *Linguam Græcam* esse ambitu suo immensam, esse salebrosam, multisque difficultatum spinis implexam! Risum tenetis? Quid? An hæc difficultas de ejus dignitate quicquam decerpit? Ideône minùs utilis est, quia difficilis? Certè, quantò res quæque difficilior est, tantò pretiosior. Nimum vetus est illud, & vel pueris notum, *ὡς ἡ γλῶττα*. Quin &, ipsa Natura, pretiosissima sua metalla (Spagyricorum *Solem* & *Lunam*) in imis Terræ visceribus recondidit, quæ autem sequiora sunt, in ejus superficie natant. Sed largiamur hoc, nempe *Linguam Græcam* esse comparatu difficilem; at comparata laborem faciliè compensat. Quid? quodd nemo insolidum *Latinus* esse poterit, qui non fuerit *hujus Lingue* medioeri saltem cognitione imbutus; nedum de genuino contextûs

*Græci sensu liquidò judicare, nisi
 ex illorum fide, qui versionibus suis
 Auctores Græcos, cæteroquin occlu-
 sos referant. Et, si cui sermonis
 Græci sensus, haud aliter, quàm ali-
 eni laboris subsidio innotescat, quid
 hoc aliud est, quàm res ob oculos
 positas, alienis oculis, tanquam
 acceptis specillis, intueri? Quid
 ergo de vernaculis nostris concio-
 natorculis, vel ex officinis elapsis,
 vel à Carpentis, planistris & stivis,
 accersitis, (in quibus inest ne una
 quidem *Lingue Græce vel Latine*
 guttula) censendum sit, vestrum
 facio iudicium. Et nihilo tamen
 secius, in hos homunculos sine sen-
 su, sine sapore, elingues & stupidos,
 sacerdotia nimis opima conferun-
 tur; iidemque contra jus & fas
 grassantur ad Pulpita, & inibi tra-
 ctant illocis manibus, Divini Verbi
 † Oracula, eademque à vero &
 germano sensu suo, in sensum prorsus*

VI.

† τὰ λόγια]

sus alienum impunè detorquent.
 Id quod, ed facilius facere, & pos-
 sunt, & amant, ideo, quod sint
αὐθιγὰς ὁ ἀδύνατος, (ut *Gr. Comædus*) * *Aristoph.*
 vel *αὐθιγὰς ἀνέναντος*, (ut *† Aposto-*
 lus) scilicet illi quovis doctrinæ vento
 circumacti, & in inscitia, tenebris
 palpantes, in immenso Theologiæ
 pelago huc & illuc, tam vagæ,
 quàm latè fluctuant. * *Volentes* * *† Tim. 1.*
 quidem esse *Legis Doctores*, non in-
 telligentes [*ἄσμεν*] quæ loquuntur,
 neque [*εἰ*] de quibus asseverant. *7. θεολογίας, &c.*
 Cæterùm isti, ut unâ eademque
 operâ videantur esse (quod non
 sunt) docti, & sancti, paucillula
 quædam *Lingua sancta* sive *Hebræ-*
cæ verba corradunt, & haud ul-
 tra *Declinationes Nominum*, & *Ver-*
borum Conjugationes progressi, in-
 gentem quandam eruditionem præ-
 se ferunt, & sub hac tenuissimæ
 Literaturæ larva, crassam suam
 ignorantiam occultat. Siquidem

Hebraeam Linguam non magis cal-
 lent, quàm in aliqua triviali Schola
 tyrones infimæ classis, *Latinam*;
 qui jam primulùm elementorum
 Grammaticalium cramben in ene-
 ctas Magistrorum aures ingerunt.
 Et tamen hisce (quales quales sint)
 ob hanc *Eruditionis & Religionis*
uocem, favere & patrocinari non
 verecundantur haud pauci, ijq; po-
 tissimum, qui somniarunt hodie,
 verum *Pietatem & Bonas Litteras*
 esse *in usum*. Ac proinde Linguarum
 suarum aculeos, in *Academicos* us-
 quequaque doctos, (utpote in ipso
 Musarum sinu enutritos) distringe-
 re non verentur. Quippe, non ita
 pridem, *Scholasticis* in *Academia*
 commorantibus, *Comessationes, Seg-*
nitiem, & Ignorantiam affingere non
 dubitarunt nimirum, hoc consilio,
 ut per *Litterarum* cultores palam
 infamatos, in ipsas etiam *Litteras*
 (in concreto vulneratas) aliqua
 saltem

saltem infamia redundaret. Enitar
 igitur (quoad ejus facere poterō)
 ut Tricipitis hujus calumniatoris
 latratum ita comprimam, ut in
 posterum obmutescat: ut nun-
 quam de hinc istud maledicentiae
 fulgur, ex atra livoris nube pro-
 rumpens, virescentes Phœbi lauros
 amburat. Et (ne longam faciam)
 primum istam de *Comestationibus*
 calumniam, quasi primipilem,
 aggrediar. Quid? Quenquamne
 hominem esse tam rationis impo-
 tem, ut existimet, *Academicos* ad
 Collegia sua (veluti Prometheus
 ad Caucasum) religatos, à quoti-
 dianis chartulis pallidulos, à mi-
 nutissimis communiarum demensis
 macilentos, & (Cochlearum instar)
 quasi suo sibi succo victitantes, &
 viventes etiam τὸν λαὸν βίον, posse
 suo indulgere genio, suam curare
 cuticulam, suoque litare aqualicu-
 lo? Porro, potest ne quisquam,

Deliciis, & cupediis, esitan-
dis vacare, ejus nulla vita
pars est studiorum laboribus, sol-
itudine, sollicitudine, lectione, scrip-
tione, meditatione vacans, quem
identidem exercent tot

* *Nax. Epi. in angli tot maxime, in studiis*
39.

topiarium epulare, nihil aliud est,
quam jejunum & algidum musco-
lum; Cujus precipula supellex
est chartacea; cui nec vetustior
India sua sufficit aromata, nec re-
centior metalla? Frustra itaque de
Comestationibus, de symposiis, de
Attaliciis & magnificis convivis,
nos inclamant. Quibus certe vesci,
si libido nos incesset, nequimus;
quippe non est unde, non finit ege-
stas nostra nos ad intemperantiam
laxare fibulam. Quid? quod etiam,
per *Academie* consulta, districtè
prohibemur. Quin autem qua-
druplatores isti semet ipsos execu-
tiunt?

clant? Quin licentiam istam sibi
 metipsis, sui que similibus impin-
 gunt, qui opibus omne genus lux-
 uriant, * *quorum mores nimis af-* * *Flor. lib.*
fixere divitię, qui numerofo fri- *3. cap. 12.*
 pantur satellitio, qui cincinnati &
 calamistrati obambulant, qui olent
 unguenta, quo cocco fulgent, &
 purpurę? Hi fortasse, possint ali-
 quando ad hæc defluere. Quę qui-
 dem portenta si in moribus nostris
 reperirentur non tam prodigi,
 quàm prodigiosi meritò censere-
 mur. Sed hanc primam de deliciis
 nostris cibariis quepelam decoque-
 mus ut expeditius ad ingens illud
Desidię piaculum transfiliam, cujus
 etiam nos esse manifestos denunti-
 ant. Id quodd, tam manifestò fal-
 sum est, ut parum absit, quin ad
 illum responsione supersedeam.
 Qui enim fieri potest, ut quis inter
 tot priva Collegiorum exercitia,
 inter tot Philosophorum Diatri-
 bas,

bas, inter tot *Linguarum* enarrationes, inter tot *Autorum Græcorum* juxta ac *Latinorum* dilucidationes, inter tot *Orationes*, *Declamationes*, *Disputationes de omni ente* (quod aiunt) in omni *Literarum* genere, nullo non die habitas inter tot *Lecturas*, statis *Diebus* in *Publicis Scholis*, tanta cum celebritate, in tanta *Doctissimorum* hominum frequentia præstitas; vel in *Otio* putrescat, vel, *veternofus* licet, non evigilet? Atqui verò si in tam numerosa *Scholasticorum* turba, reperiat fortasse quispiam tantâ pigritiâ & somnolentiâ demersus, tantâque mollitiæ fluens, ut nulla sit in illo virtutis indoles, ut omnem planè *studiorum suorum* curam abjecerit, in talem tot *virtutis* scientem, graviter animadvertit *Academia*, idemque exhibilatur illi co, atque exploditur.

Hactenus de *secundo*, venio huncq
ad

ad *Tertium*, sc. *Ignorantiæ* facinus,
 quod eadem malitia quæ conte-
 xuit, nobis etiam ingessit. At
 miror equidem, quâ fronte, quâ
 fiduciâ possit, *Academiam*, non uni-
 us, sed septem scientiarum scaturi-
 ginem, *Inscitiâ* maculâ incestare.
 Certè, si te, *Oxonia*; Te, *Cantabrigia*,
 duo Carolini Orbis luminaria, *Ig-
 norantiæ* cæcitas opplevit; quantæ
 tenebræ, quanta caligo illiteratorū
 mentes occupavit! Si lux sit Te-
 nebræ, Tenebræ quantæ! Ergo jam
 tandē expédiant mihi, quanam illa
 sint quæ *Ignoramus*? Quid? An ideo
 quia nescimus Legum municipali-
 um Argutias, & Pseudo-leguleio-
 rum technas, quia nescimus Artem
 sartoriâ, & futuriâ, aut quia non
 versamur Re Pecuarâ, Pasto-
 riâ, Agricultura, & ejusmodi rebus
 Rusticanis? An ideo nescimus res
 nostras rebus illis sublimiores? Nos
 utiq; nobiliora & altiora contem-
 pla-

plamur; ad squalida, & humi repentia oculos non adjicimus, quippequodd sint à nobis proprius aliena. Quid enim nobis cum *Enneis*, aut *Philetis*? Quid cum *Touclionibus* & *Cerdonibus*? Quid cum *Agricolarum actionibus* & *institutiis*? Quid cum *Arationibus* *repastinationibus*, *Fossionibus*, *occationibus*, *runcinationibus*? Quid cum *fimetis*, & *agrorum stercorationibus*? Quid nobis cum *instrumentorum ruralium apparatu*, quæ ad res, non in *Musarum umbraculis*, sed in *agris sub dio gerendas*, adhibentur? Quid nobis cum *Aratris*, *Furcis*, *plaustris*, *Trahis*, *Cylindris*, *rastris*, *rutris*, *runcinis*, *marris* & *ligonibus*, & id genus aliis, quæ ad *consilia nostra* nihil quadrant? Neque tamen hæc quæcumque sint, scitu planè sunt indigna, *studiis* & *scriptionibus nostris* licet admodum sint incongrua.

grua. *Incongrua* sanè at eruditis non omnino *incognita*. Quippe de Re Rustica scripsere viri Principes, item doctissimi. Exstant enim, (ut à Græcis exordiar) & præ manibus sunt, veterum *Græcorum* *Geoponica*, & *Hesiodi* *Œpica*; quæ post Longam annorum intercapedinem, secuta sunt *Virgilii* *Georgica*, *Collumelle* & doctissimi *Varronis* monumenta æternitati consecrare; quibus subnectam *Palladii* *Carmen de Horto* quæ omnia manifesto sunt indicio, *Literatissimos viros*, *Græcos* perinde ac *Latinos*, quæcunque ruri aguntur, non plane ignorasse. Adeo ut, ex illorum scriptis (si operæ pretium esset) *Rerum etiam Rusticarum* scientiam haurire possimus. Sed nos illam *Cincinnatiæ* & *Curiis* relinquemus, quibus æquè in proclivis sunt, *hostes* ac *boves* sub jugum agere. Nos enim non *Agros*, sed *animos* excolimus; nec quicquam

quam erit, si velimus, scrutinio nostro impervium, nec quicquam tam longè à conspectu nostro remotum, quin ad illud nostra pervadat industria. Quænam ergo est illa *ignorantia*, quæ nobis tam petulanter attribuitur? Aut quænam est illa *scientia*, quam ita nobis deesse vociferantur? Ausim dicere nullam. Nulla, inquam nobis deest. Non *Grammatica*, quæ certam scribendi & loquendi rationem tradit, & ad reliquas interiores viam munit, easdemq; quasi gremio suo suscipit, & in sinu fovet; non *Logica*, quâ mens in *cognitionem rerum* manuducitur, quâque rationum momenta, & vis argumentorum exploratur; non *Rhetorica*, quâ in communi vita necessariò utimur; quâ, nec senatores, nec Legati, nec concionatores, nec Imperatores ipsi carere debent, aut possunt; non *Geometria*,
quæ

quæ rationem & artem mensuran-
 di Terram docet, & etiam ad ali-
 arum rerum dimensionem se ex-
 porrigit; non *Musica*, quæ sonos
 ad aurium voluptatem, & ad ex-
 hilarandum animum modulatur;
 non *Astronomia*, quæ cœlorum Or-
 bes, syderumque motus speculatur;
 non *Arithmetica*, quæ tractat de
 numeris, & supputandi ratione, &
 inter Mathematicas Disciplinas
 principem locum obtinet; quippe
 quodd, illa nullius opis ab aliis in-
 digea, *Musica*, *Astronomia*, & *Geome-*
tria auxiliatricem manum accom-
 modat; Non *Scientia Physica*, quæ
 rerum omnium naturalium indol-
 em, & earundem Arcana, quæ
 altioris sunt indaginis, rimatur;
 non *Metaphysica*, quæ supra res Na-
 turales assurgens, *Angelos*, ipsumque
 Deum suspicit, & summa principia,
 & *Transcendentia* contemplatur;
 non *Ethicam*, quæ singularium ho-
 minum

minum siue Individuorum mores
 refingit, & insitam rusticitatis sca-
 britiem deterit, & asperitatem mo-
 rum ad *modum* *modum* *modum* *modum*, siue ad sua-
 vitatem excolit scil. *Emollit mores,*
nec sicut esse feror. Non Oecono-
 mica, quæ familias moderatur, &
 Rei Familiaris tuendæ rationem
 exhibet; non Politica, quæ Civi-
 tates, Respublicas, Regna, & Im-
 peria administrat; non Geogra-
 phia, quæ quaternas illas majores
 Orbis partes, viz. *Eurpam, Asiam,*
Africam, & Americam, cum *Con-*
continentibus suis, & Insulis, in *Codi-*
cibus describit, in *Globo* adumbrat;
 Non *Historia*, quæ veritatis Lux
 est, eandemque diu quasi puteo
 demersam in apricum eruit, homi-
 numque res gestas & egregia faci-
 nora enarrat; non *Chronologia*,
 quæ in temporum serie continua-
 tas annorum progressiones ad cal-
 culum revocat. Quid? Annon
 hæc

hæc omnia (quæ vobis ^{innotuerunt} & summatim recensui, tum ad *Ignorantiam* profligandam, tum ad veteratorum calumniam expugnandam succederint? succederint sane: nisi si quis velit cornicum oculos configere, & oculatior videri Narrantore Delio.

Ex, nequid ad *Academia* complementum desit, florent etiam inibi tres illæ Grandiores *Disciplinae*, nempe, *Theologia*, *Medicina*, *Jurisprudentia*, quibus Regna & Imperia, tanquam adminiculis suis sustentantur. Facessant igitur isti locutuleii, & eant isti nugacissimi rabula, quod digni sunt, aut jam aperte fateantur, nullam esse satis justam causam, quamobrem nos *Academici* tam crasse & stupide ignorantia postulemur. Siquid autem superfit, quo tenebriones isti nos adoriri possint, edicant, proferant, expromant, aut æternum fileant;

D

mala

*Hic de Art.
P.*

~~males quas scabies aut morbus~~
~~regius urget,~~

Aut Phantasia error

Qui, vel de *Eruditis Linguis*, vel de
Ingenuis Artibus, vel de *tribus illis*
(quas modo dixi) *Disciplinis*, vel
etiam de *illarum cultoribus* haud
aliter judicare possunt quàm de
colore corporum aut figura talpæ.
Quapropter, tam insulsa, tam infa-
ceta, tam putida de nobis *Acade-*
mici querimonia nullo planè ar-
gumento subnixæ, non erunt apud
nos tanti, ut vel bilem nobis com-
moveant, vel studiis & conatibus
nostris remoram injiciant; cum
præsertim non aliunde fuerint
eructata, quàm à fæce Romuli,
quàm a puris putis proletariis, qui
nihil ipsi scientes, scire quicquam
alios, nec existimant, nec sustinent:
qui *enthusiastico quodam furore*
instincti, & intemperiiis acti, scholas
subversas, Academias deletas, &
Bonarum

Bonarum Literarum faciem exstinctam cupiunt; & id agunt, ut *studiorum* ~~vestigia~~ *in Mechanicorum* ~~vestigia~~ commutentur; ut nemo tandem in *Anglia* supersit, qui *terniores pampinos*, *adversus vulpeculas*; *Orthodoxam Religionem* contra *Heterodoxam*; *Veritatem*, contra *figmenta & fabulas*; *Literaturam*, contra *Barbariem* tueatur. scil.

Hoc Ithacus velit, & magno mercentur Atride;

& imprimis illorum *asscle*, & *Romanae Thaidis Parmenones*, qui *V. Æn. 2.* permultos jam annos à *Transmarinis Gymnasiis* in *Angliam* impune reptantes, & *indoctos*, & *sanctos* mentiti, *credulam nostram* & *incautam Plebeculam*, *Lenociniis suis*, & *Præstigiis*, in *falsorum Dogmatum Charybdim* præcipitarunt. Sed de his *in medio*. De quibus viderint *Leges*, & *Consultissimi Legum Conditores*, & *vindices*, non

umbratiles Oratores. Sed ne ad hoc diverticulum mea diutius justo respiret oratio, nunc demum ad istos eruditorum juvenum sarcasmos, in nos tanta cum alacritate & fiducia jactatos, me accingo. Quos tamen susque deque habemus, nisi ab iis prodissent; qui sunt ipsi *Bonarum Literarum* plusquam Candidati; quos utique suppuderet in tertiis, aut etiam in secundis consistere. Quenam autem illa fuerint tam præclara de nobis elogia, tam publicè decantata, tam eruditè & facetè in auriculas subridentis vulgi congesta, nunc tandem accipietis. Clamitârunt illi non ita pridem *Oxonenses* veritissimum, & ultra *Sauromatas*, & glaciale *Oceanum* avolâsse & alibi confedissee; ac proinde nostram inclinasse, *Academiâ*, & nos insuper binis illis eruditis *Linguis*, & *Ingeniis Artibus* jamdudû parentasse, easque

easque apud nos jacere sepultas, &
 in illarum Sepulchris inscribi, *in urbe*,
 & disertis verbis, *Hic jacet Logi-*
ca, bñ Rhetorica, &c. Porro, præ-
 dicant etiam penes nos esse Bibli-
 othecā Patrū, sed nos met ipsos esse
*Puissimos, & maxime illos, * idē nō Arrogant*
maximū oratōr; in doctorum hominum
 loca fuisse suffectos. Quæ si de ali-
 quibus nostrum vera sint, *Academia*
 certē non est in causa, sed quorū-
 dam, vel *sermonū illa, vel maxime illa;*
 quæ nobis hanc cladem inexit;
 apud quos plus valet amicitia,
 quàm Ratio; & necessitudo pri-
 vata, quàm necessitas publica;
 quique *benefici fuere Oratioe, et ad*
rem auxilium emortuum quibus
 etiam in more est, *homines bene* *+ Plur: in*
 merentes effusè & plenā manu *Epidic.*
*laudare, & * laudatis or sublinere,*
 Hinc inopinata quædam *amētia, &*
simulacra subsecuta est, hinc col-
 lapsa Musarum ædificia, novellis
 quer-

quercubus instaurata vidimus, &
 sub virilibus togis Prætextatos late-
 re deprehendimus; & (quod magis
 est mirandum) mancipia Officina-
 lia heris suis in septennium addi-
 cta, amethystinis suis præcinctoriis
 exuta, in Collegia cooptata & ad
pileum perperam accersita. Adeo
 ut, vel nullam vel admodum exi-
 lem habuissemus *Academiā*, nisi
Alma Mater Cantabrigia Collegia
 nostra numerosā suā prole comple-
 visset; nisi fecunda *Leib Rabelis*
 orbitati succurrisset, & ex liberis
 suis plus minus odingentos succen-
 turiasset. Plurimum itaque cele-
 berimę nostrę materterę debe-
 mus, & plurimos. Atqui verò, non
 omnes. Propterea quod, tribus
 aut quatuor abhinc annis, cum
 omnia susque deque agerentur, &
 mutarentur in melius, aliunde
 quam ab Illa, ad nos complusculi
 convolārant; & in hujus *Academię*
 sinu,

finum, in hoc Oxoniense vadum
 omnium Gentium colluvies im-
 manavit: (unde an Iutulentam
 fluat, vestrum esto iudicium.)
 Aliquot enim accepimus ex
 Scotia, ex Hybernia, ex Germa-
 nia, ex Moravia, ex Pannonia,
 necnon aliunde: & (quoniam brevis
 est Calato in Angliam trajectus) oppi-
 dō quam opportunè ex Gallia. Ex
 Scotia, ad literas capessendas per-
 pauci; ad opima & optima Sacer-
 dotia, vel Capienda, vel captanda,
 permulti, ex horridiore Britannia,
 in mitiorem; ex incultiore, ad
 fecundiores properarunt; & ad
 Synodum magis, quam ad Studium,
 spe, nempe lautioris fortunę, ut
 pote homines ad rem attentī, &
 satis ad pulmentum cauti, nequis
 fortasse milvius diripiat.

Ex Moravia Ravins huc irrupit,
 qui primū Londini, Sellulariis
 aliquot nempe Luke Harry, &

aliis ejusdem furtivis; deinde omnibus, Neophytis quibusdam concionatoreculis, & precocibus Theologastris, pusilla quadam *primæ* Lingue rudimenta ab Udallo Anglo vernaculè conscripta, aut consimilia de suis, ad ravimusque debiteravit. Ex non ita multo post, apud Cancellarium Academiæ frequentibus licet, & refragantibus Magdalenis Collegii Sociis, quibus illum consociarant. Tempore gratulatoriam Orationem habuit, ex sputuosa quadam Epithetorum farragine, *Nobilissime, Honoratissime, Clarissime, Celebratissime, Consultissime*, conflatam, nimisum ad insignem suam facultatem Oratoriam ostentandam. Ex Hybernica *Heileum* recepimus, S. Th. D. hominem immensè Lectionis, memoriæque tenacissimè; qui propemodum omnes *Antones Græcos* juxta ac *Latinos* parvagtus,

eus, eosdem etiam in numero
 habet. Denique nos angustos
 Europe fines eluctati, paucos etiam,
 non ab extremo ^{sphaerarum tergo}, ^{+ Apul.}
 aut ab aliquo ^{intermundio}, ^{+ Cic. de}
 certe à distantissimis Mundi plagis, ^{N. D.}
 in Academiam hanc nostram accer-
 sivimus. Caterum ab Americani
 Orbis Aurifodinis, aut à Rio de la
 Plata, non Aurum solummodo, sed
 Plumbum etiam, per ^{+ Magnum} ^{+ Cic. in}
 illud Mare Atlanticum (quod Or- ^{Som. Scipi-}
 bem illum alluit) in has oras im- ^{onis.}
 portatum est.

Ex Gallia demum (ut alios ali-
 unde appulso) brevitatis ergo
 prater volem) unum tantum (quod
 sciam) admisimus, scilicet, L. M.
 P. F. Quem egregium virum, ad
 Historiam excolendam, nec pub-
 licitus evocavit hæc nostra Res-
 publica, nec amplexu est Acade-
 mia nisi in vitam. Propterea quod,
 neque hæc, nec illa, illius ore in-
 diguit.

diguit. Quippe Oxoniensium per
 multi, provinciam illam legendi
 Historiam Romanam ex eadem
 instituto, luberrimè suscepissent
 nisi privata quædam Auctoritas ab
 Ampliore decisa, (utrique *Acade-*
mie nunc temporis imperitans)
 ingratis illum nobis obstruisset,
 & quasi per Embolismum inter-
 calasset. Quem quidem ob blas-
 phemiam Oris, ob inflexam illam &
 tortuosam labiorum *versuram*;
 propter absonam vocis sue pere-
 grinitatem, quâ nunc *peruelli* & exi-
 liter pipit; propter exoticum
 quoddam in pronuntiando forur-
 tum, nariumque tinitum, nemo
 quisquam assequitur. Quid? quod
Joannem Puchey non ita pridem
 Circulatorem famosissimum, di-
 xisse fertur, se non potuisse M.
augustinum sum, (utpote Gallum),
 vel Gallied, i. e. vernaculè verba
 efferentem liquido intelligere.

Ut

Ut minime mirum sit, si præ alijs
 omnibus Praeceptoribus Publicis, M.
 solus, & aligerorum licet, Thuanus,
 Casauboni, & Salmasii æmulus, nec
 dispar illis, (ut ipse *μεγαλυνόμενος* in-
 nuere videtur) Auditorum pauci-
 tate (quantisper apud nos Com-
 moratus est) mirifice laborarit,
 & Scholam illam Publicam, quam
 (potissimum emolumenti sui rati-
 onem habens, tam efflictim ambi-
 vit, & unius Amici gratia, Prens-
 tione, & opera consecutus est) ut
 plurimum habuerit * *inaniis* &
araneis oppletam. Ergo nulla satis
 iusta causa fuit, quamobrem M. in
 animum suum induceret, non mo-
 do dicere, sed etiam Typis evul-
 gare, idque disortis verbis, † in
 omnibus omnium professorum Scholis
 solitudinem esse parem, & Doctores
 Academicos, & Doctos esse librata
 antitheta: & * *Juventutem* insuper
Academicam esse à Latinitate
 (quam

Consulatur
 ejus Episto-
 la Dedicato-
 ria ad D.O.
 sub finem.

* Plaut. in
 Aulular.

† Consulatur
 ejus Epist.
 Oratoris sua
 A uspicat
 praefixa.

* ibid.

(quam ipse sibi soli vendicat) ali-
 mis abhorrentem, nec *Classicus* *Lati-*
nae Linguae Auctor, Ciceronem, *Cae-*
sarem, Terentium, Plautum, &c.
 vel extremis digitis unquam atti-
 gisse.

Quo tam immani convicio, (ut
 ne quid asperius, aut invenustius
 dicam) non solum mododubius pri-
 maris Regni Scholæ, sed etiam
 prolixæ nutrici suæ *Academici Ox-*
oniensis, non ingratis minus, quam
 inique, sempiternam infamie ma-
 culam illevit. Ergo ne putet quis-
 quam me hinc homini tam probro-
 so acrius iusto *aspici* illumque
 me gravius impugnare, quam
 meretur. Cui respondere volui,
 non laceßere. Qui Benedictis si
 certasset audisset bene. Nunc au-
 tem quod ab ipso allatum est, sibi
 relatum esse putet. Enimvero qui
 loquitur *quæ vult*, *quæ non vult*, *au-*
diat. Neque tamen in eum tanto
 cum

eum impetu involarem, neque
hoc aceto perfunderem nisi tam
luculentet, quam petulanter, ipse
nos primus, Universos unus, idem-
que peregrinus, (elegantiarum sc.
suarum præsidio confusus) quasi
aperto Marte, in hanc arenam pro-
vocasset.

Ergo nihil est quod hic noster
infamator nobis tantopere succen-
seat; nedum feritatis nos infima-
let; aut ad nos tam feros feriendos,
Horatianum istud convicium ar-
cessat, sc.

Visam Britannos hospitibus feros. Carm. 3 4.

Quos enim Poeta lyricus feros ap-
pellat, Herodianus, alicubi, *maxi-
mus*, Tacitus, *Pugnaces*, & in Bello
intrepidos esse asserit; non feros,
non savos, non *ardentes*, non
barbaros, non sanguinarios, non
tam singulari immanitate prædi-
tos.

* *Arist. Eth.*
7. 9.

tos. Sed largiamur huic Opinias-
tre, huic *ἰσχυρῶς*, quod vult, sc.
Britannos fuisse *hospitibus* feros,
quid hoc ad nos? Nos enim non
sumus *Britanni*, nec ex *Britannis*
oriundi (qui tamen si essemus,
honori nobis & ornamento foret.)
Verumenimverò (ut quod res est
loquar) nos a *Saxonibus* illustribus
Germanie Populis Originem no-
stram traximus, qui *Angela* eorum
Regine auspiciis, (cui *Vortiger* *Brit-*
tannorum, Rex tertius pius
(auxilium suum adhibuerat) in
Britanniam penetrarunt, eandemq;
devicerunt, & *Britannos* ex hoc
ipso Regno, quod ab *Anglis* jam
incolitur temerata fide, pepule-
runt. Ac proinde palam est, Majores
nostros non fuisse *Britannos*, sed,
ab *Angela*, *Anglos*; quorum ali-
quot, cum *Papa Romano* conspe-
xisset, (ob venustatem illorum,
opiuvor,) appellavit *Angelos*.

Quin

Quin & nos etiam illorum po-
stuli, nisi degeneres sumus, nisi

~~etiam si nos non habemus, nisi~~

nisi etas Parentum pejor

Aviis ruit nos sequiores, nos, in-

quam, (quod tamen insolenter à

me dictum existimari nolim) An-

geli fuimus, salutare, boni, & be-

nefici, primum cl. Patri tuo M.;

Deinde, Tibimet ipsi. Testor Can-

tuariam, testor Cambriam. Apage

ergo sis. Commentitiam istam, de-

feritate nostra in hospites, caluniam.

Sed quid ego cum Historico in Hi-

storiis nostratibus nimis hospite, ver-

ba commuto? Qui ut est nimium

quantum meipsum, & in alienis rebus

curiosior, quam in suis accuratior,

non solummodo nos in eadem cum

illo Academia degentes; sed alios

ipse idem scriptitandi pruritu æ-

stans, incessit, nec incessere desi-

vit. Quinimmo, temperare sibi

non potuit, quin Reverendos etiam

Heres 57.

am *Episcopos* ad certamen exciret,
 co, nempe, Consilio, ut *Aëri Dog-*
ma (*Epiphania patris Aë*) omni ope
 & opera tutaretur, & *Episcopatum*,
Apostolicum Ecclesie Regimen (*Pä-*
tris sui vestigia ingressus) convell-
 leret, & funditus labefactaret.
 Et si locupletissime constet, ex
 indubitatæ veteris, & recentio-
 ris ævi monumentis, *Episcopatum*
 ab Universa Ecclesia primis illis
 temporibus acceptum, in omni-
 bus Dei Ecclesiis, quæ Christianus
 patet Orbis, adeo passim invalui-
 sse, ut per Annos mille ducentos,
Episcopi continuâ serie invicem
 succedentes, ubique Gentium du-
 raverint; perque tot secula vix
 unus & alter repertus fuerit, qui
 se ausus sit *Episcopalis eminentiæ*
 hostem apertè profiteri, præter
 unum, (quem supra memoravi)
Aërium. In cujus locum, post
 multas Annorum Centurias, in-

gratiis. *P. Molinæus*, (vir alioquin doctissimus) se substituit, & hac etiā in parte L. M. P. F. officiosè nimis & inauspicatò Patrissavit. Atqui verò in hac dimicatione, *Filius cum Patre suo* planè frustra fuerunt. Huic enim ita responsum est, ab honoratissimo *D. D. Lanceloto Andrasso Episcopo Wintoniensi*; illi, à politissimo viro ac *D. D. Josepho Hallo Episcopo Norwicensi*, tam eruditè, tam argutè, tamque eleganter Latinè, ut P. M. P. & L. M. P. F. os ita fuerit obturatum, ut postillà planè conticuerint, nec vel unum verbulum ampliùs mutiverint. L. autè postea, uberioris prædæ spe illectus, illico se retexit, & brevi ad ἀνέχους, ἀνόμους, ἀνυποτάκτους, five ἀτάκτους πεινασμένους (quos Apostolus cum Infernali illa reproborum Phalange consociavit) citiùs (quod dici assolet) quàm asparagi coquuntur.

E descendi-

descivit. Et ad fidem huic rei faciendam, ecce liber ejus est in medio, grandiusculus ille, sc. *de non ædificando Imperium in Imperio*. Cujus libri an ipse solus architectus fuerit, necne, i. e. an in illo libro ædificando suo duntaxat, an amicorum etiam usus sit ingenio, ab aliquam multis ambigitur. Muginantur enim clanculum nescio quid, de Paterni Musei Analectis, & aliquid etiam de doctissimi Bocharti monumentis, in quem aliquantam hujus operis partem transcribere videntur. Unde autem, aut ex quibus fontibus, hunc heterodoxum codicem hæuserit, nihil laboro. Scopum autem ejus quod attinet, certè non aliovorsum spectat, quàm ad vastitatem, & rerum omnium permissionem; de qua, quin brevi esset futura, nullus dubitavit. Speravit enim
hoc

hoc ariete admoto, omnem in Ecclesia *corruptionem*, & *Paulinam* *corruptionem* concussum iri, labefactatum, ac dirutum. Sed, beneficio Dei, ejus Papyracea machina in sinum Autoris est rejecta. Vix enim centesimus quisque id voluminis unquam inspexit, nedum perlegit, nedum præstinavit. Itaque non immerito de Emptorum penuria Bibliopola sæpius est conquestus. De hoc autem libro satis superque. Nunc *ejus* alterum aggrediar, quem non tam *librum*, quam *libellulum* appellaverim. Quem non ut *Medicus*, aut *Historicus*, sed ut *Theologus*, tredecim ab hinc annis, aut circiter, de *Christiana Fide* nobis concinnavit. Quod negotium dedisset illi, qui nunc tandem est non minime spei Theologus, quem tamen non ita pridem rusticus in viâ conspiciatus, ob rugosas ejus,

& striatas malas, ob istam *πρὸς χάριν*
 quā frons ejus inhorruit, & insuper
 ob ista narium stillicidia, vetulam
 esse credidit. Nunc tamen hic
 idem in *πρωγόνια* degeneravit, quip-
 pe totum ejus cerebellum in pro-
 missam, densam, copiosam, ean-
 demque pruinosam barbam de-
 fluxit, Ut nunc propemodum to-
 tam suam mentem inmento gerat.
 Quin & idem L. M. in *Epistola sua*
Dedicatoria; quam huic pugillo
 (*ὡς πρὸς χάριν* tamen *παρρησία*) præfigen-
 dam curavit, summum suum ami-
 cum D. S. hisce verbis affatur,
 viz. *Τὴν δελεῖσθαι benefacere*. Unde
 liquet, illum nonnihil à *Latinitate*,
 (quam toties & ubique crepat) ad
Anglicismum, quem in *Anglis* tam
 vehementer increpat, deflexisse.
 Certè hanc Loquendi formulam
 ex *Corderio*, cujus se sequacem esse
 gloriatur, non elicit. Est enim in
 illo

illo triviali libello, (ut Terentianis verbis utar) *pura oratio*, (nec inficias imus) eademque styli lineamenta, quæ in Discipuli sui Calvinii Paginis elucent. Et tamen non est hic elegantulus M. Amasius, quem ita deperit, Autoribus Claficis appingendus, neque Juventuti Academicæ, Rhetoricæ studiosæ, tantopere commendandus. Quî enim fieri potest, ut *Oratorum verba, quæ debent esse sonantia & penè poetica* ex confabulantium puerorum dialogis, de rebus minusculis, putà calamis & chartulis, institutis, depromi possint? Sed ne videamur *ερρηλογεῖν*, & de rebus minutulis litigare hanc de *Latini Sermonis Idiomate* concertatiunculam missam faciemus; & ex *Theologis* tandem sciscitabimur, an hic *Historiæ Professor Camdenianus*, an hic *Epidaurius An-*

E 3 guis,

Cic. de Or

guis, an hic *Latinarum Elegantiarum* arbiter, quicquam de *Christiana Fide* rectè statuerit, necne. Id quod si fecerit, in hoc ramen argumento, Theologorum proprio, torries, tamque diu versatus, certè ab illa Arte, quam prohi-retur; ab illa Professione, quam suscepit, immanè quantum defecit; in hoc ramen *Academie* gratificatus, quod rā eruditum Vicarium in ejus absentis locū substituerit. Atqui verò, *Camdenus*, (qui *Prælectori* suo *historico centum & quinquaginta libras* (*salarium haud pœnitendum*) annuatim numerandas, ex Testamento suo in perpetuum legavit) si jam in vivis esset, noller hoc ejus negotium per conductitium expediri; noller, inquam, *Prælectorem suum*, quem tantis impensis alit, ab opere suo & scopo resilire. Et nihilo ramen secus, hic *ἡρώδης ἀριστοτέλους*, rebus

ἀπορ-

a *Prætoribus*, tum ob officio suo,
 tum a *Fundatoris* instituto alienis-
 simis, usque adeo se immerfit, ut
 nemo quisquam *Vertumnus* magis,
 aut magis *Prætoris* usquam genti-
 um extiterit. Nos autem, ne for-
 tasse videamur & nos etiam *hospiti-
 bus* feri, (ut ut res ceciderit) non
 persequemur illum ad latibulum.
 Sed nec opus est. Jam enim (quan-
 tum intelligo) ultro abiit, exces-
 sit, evasit, & ab illo munere, cui
 tam ineptus erat, recessit; & nun-
 tio jam *Oxonio* & *Abindonia* (cu-
 jus etiam illum tam brevi, tam
 inopinatò tæduit) remisso, dispa-
 ruit, & curriculò *Londinam* pro-
 fectus, ad *Medicinam* inibi faci-
 endã (est enim *Medicus* haud sper-
 nendus) se totum contulit. In cu-
 jus *Praxi* ut feliciter versetur, ex-
 opraverim illi plures *Patientes*
 (quos vocant) *Londini*, quàm hic
 habu.

habuerit *Auditores Oxonii*; qui,
non connumeratis illis, (quos
semper statarios habuit) Candi-
dissimis, vix, aut ne vix quidem,
Musarum numerum compleve-
runt.

Hæc autem vestra (*Academici*)
frequentia, quâ me hodie (cælo
licet vultuoso & pluvio) & nullo
non die, cohonestâtis, *pauco-
rum & numerabilium Auditorum* infamiam, à me quàm longissimè amo-
lietur. Ac proinde, ut Vobis, &
huic deinceps universæ *Academiæ*,
quæ Amantitate sitûs, Salubritate
Cœli, *Ædificiorum* Splendore,
Studiosorum frequentia, cæteris
Christiani Orbis antecellit, quoquo
modo inservire possim, ejusque
honori velificari, nihil mihi, vel
gratius, vel gloriosius esse poterit.
Ex hac enim per innumeros jam
annos identidem prodierunt in
Con-

Concilium Magnum *Senatores*;
 in Curiam *Judices*; in Ecclesiam
 Divini verbi *Præcones*, in Aciem
Nestores.

Quare, faxit Deus, qui Scho-
 larum & Academicarum Autor est,
 & Fautor, & Nutritius, & Stator,
 ut, priusquam, vel hi parietes
 diruantur, vel hæc diripiantur
 Musarum *Patrimonia*, vel illa tam
 culta *Prædia* Literatis alendis in
 usum *Ecclesiæ* & *Reipublicæ*,
 destinata, indicentur pretio, &
 intervortantur, vel hæc *Pietatis*
Sacraria, & *Cimeliorum* *scrinia*
 compilentur, vel hæc tam sancta
Jura & *Privilegia*, a tot *Regibus*,
 a tot *Archiepiscopis*, *Episcopis*, aliis-
 que *Pæsulibus*, Deo & *Ecclesiæ Christi*
consecrata, *Literisque* *propa-*
gandis *Concessa*, rescindantur, fra-
 ctus, precor, illabatur Orbis,
 & refixa Cœlo sydera flammis
 liquata

liquata defluant, & universa rerum Compages, Mundique Machina, in Antiquum Chaos, & in Materiam primam refundatur.

D I X I

Graviora Typothesarum Errata sic corrigantur; viz. Legendo

Pag. 1. lin. 6. eluctatus. p. 5. l. 3. *aditus*.
 22. poruerint. p. 6. l. 1. funambulonum. p.
 7. l. 13. latulium. p. 8. l. 24. anastaltico. p. 11. l.
 3. halcyonios. p. 20 l. 9. arreptis. p. 21. ult. oc-
 culant. p. 22. l. 12. veram. p. 24. l. 10. præcipua.
 p. 25. l. 8. qui 21. illud. p. 27. p. possint. 20.
 in Re. p. 28. l. 6. Toculionibus. p. 40. l. 1. Magda-
 lenensis. p. 42. l. 8. obrufisset. ib. 17. Tinnitum.
 p. 44. l. 1. vendicat. p. 45 l. 11 iusimulet. p. 46. l.
 13. & 14. in auxilium suum prius adhinierat.

P.